

Den Haag, 2 maart 2001

1. Inleiding

Op 16 november 2000 heeft een persconferentie plaatsgevonden, waarbij de rapportage «Marktverkenning Beleggingsverzekeringen 2000» van Nyfer, de Wildbaan Groep en Tillinghast-Towers Perrin is aangeboden aan mevrouw drs. H. Voûte-Droste. Conform uw verzoek in uw brief d.d. 6 februari jl., ontvangt u bij deze mijn reactie op het onderzoek.

2. De aanbevelingen in het rapport

Het rapport «Marktverkenning Beleggingsverzekeringen» wordt jaarlijks opgesteld en beoogt «enerzijds de huidige stand van zaken van de verzekeringsmarkt te inventariseren en becommentariëren en anderzijds een bijdrage te leveren aan meer transparantie». Transparantie is volgens de onderzoekers «vereist voor een zuivere prijsvorming» en geldt niet enkel ter bescherming van de verzekeraar, maar ook ter bescherming van de verzekerde.

Deze doelstellingen komen overeen met de beleidsdoelstellingen, geformuleerd in de *Nota informatieverstrekking aan de consument van financiële diensten*¹. De beleidsdoelstellingen zijn in de voortgangsrapportage van 5 januari 2001 nog eens omschreven als het vergroten van de inzichtelijkheid en onderlinge vergelijkbaarheid van financiële producten, teneinde de consumenten in staat te stellen een verantwoorde afweging te maken bij de aanschaf van deze producten. Tevens wordt beoogd de marktwerking te bevorderen, met name door ervoor te zorgen dat aanbieders van financiële producten zoveel mogelijk onder gelijke voorwaarden met elkaar kunnen concurreren². Het rapport levert een nuttige bijdrage aan de verdere uitwerking van deze beleidsdoelstellingen.

Het rapport toont aan dat het niet eenvoudig is voor de consument om een eenduidig antwoord te krijgen op vragen over de kenmerken van een door de consument af te sluiten verzekering met beleggingscomponent. Het rapport bevat voorts aanbevelingen ter standaardisering van de offerte en ter verbetering van de informatieverstrekking door middel van een kernpuntendocument, waaruit in één oogopslag de belangrijkste productkenmerken zichtbaar moeten zijn. Tevens moet het kernpuntendocument een eenduidige en voor de consument begrijpelijke weergave van de uitgangspunten van de voorbeeldberekening in de offerte bevatten. Daarbij moet tenminste zijn weergegeven een productrendement gebaseerd op een historisch fondsrendement en een productrendement gebaseerd op een bruto-vergelijkingsrendement. Tevens wordt, indien een eigen «track-record» ontbreekt, bij de berekening van een historische rendementsindex gepleit voor correctie van de rendementsweergave voor *alle* kosten van vermogensbeheer, en wordt aanbevolen om interne fondsen van verzekeraars op een gelijke wijze te behandelen als externe fondsen. Dit laatste door het opstellen van een jaarverslag ook voor interne fondsen verplicht te stellen.

3. Uitwerking van beleidsvoornemens door de RFT

In voornoemde voortgangsrapportage heb ik gemeld dat de Raad van Financiële Toezichthouders (RFT) op mijn verzoek gestart is met de ontwikkeling van voorstellen ter implementatie van een kernpuntendocument. Daarbij wordt zoveel mogelijk gestreefd naar uniformiteit over

¹ Kamerstukken II 1998/1999, 26 676, nr. 1.

² Kamerstukken II 2000/2001, 26 676, nr. 3.

de sectoren heen. Gezien ook de uitkomsten van dit onderzoek en het feit dat met dit onderzoek een groot deel van de verzekeringsmarkt is gedekt (75% van de verzekeraars namen eraan deel), wordt het rapport zeker meegenomen in dit proces.

Met de auteurs van het rapport heeft de RFT inmiddels in informele sfeer een brainstorm-sessie gehouden om te verkennen hoe de bevindingen van het rapport in de concrete uitwerking van het van de voorliggende beleidsvoornemens kunnen worden meegenomen.

Het kernpuntendocument moet namelijk naast duidelijkheid over de in het rapport onderzochte verzekeringsproducten ook eenzelfde helderheid bieden voor andere complexe producten.

De RFT is momenteel druk doende met de ontwikkeling van dit kernpuntendocument. Met vertrouwen zie ik de invoering van het kernpuntendocument per 1 januari 2002 tegemoet.

De Minister van Financiën,
G. Zalm